

„Ty, kterou Pán měl před počátkem díla“

text: Václav Renč (1911-1973); vybráno z básnického cyklu „Májová na strunách mříží“ 1944 /upraveno 2006
hudba: Petr Chaloupský OP (*1964) /2006

Vstup

1.Ty, kte-rou Pán měl před po-čát - kem dí - la co pí - seň
2.Od vě - ků sva - tá v mys - li Stvo - ři - te - le, ty vl - no

v srd - ci u - sta - no - ve - nu! Než mo - ře vzdul, již
de - chu, již se ves - mír vzňal z ne - by - tí v jsouc - no,

zro - ze - na jsi by - la, než trysk - ly prv - ní tryl - ky pra - me - nů.
ry - zí krá - so v tě - le, od vě - ků ži - vá vo - do v srd - ci skal.

Před evangeliem

- 3.Ty písni pahorků, ó Matko zpěvu, - ty struno Srdce Hospodinova,
- již z ní, sám sebe přeliv do nápěvu - jí světy tvoří, vtělen do Slova...
- 4.To pro tebe jím všechno učiněno, - to krví tvou šleh tvůrčí prochází,
- to z tebe svítá věcí tvar i jméno, - ó moci slova, řeko bez hrází!

Obětování:

- 5.Jabloni spásy, nachýlená k dětem, - a v písni ros a v šumu spodních vod
- zurčící jarem, obsypaná květem, - ač dávno všechna proměněna v plod...
- 6.Kdo toužíme jak vyschlá studna ve žních - vždy tryskat, napájet, ó žizni všech,
- kdo na korábu o zlomených stěžních - objevit plujem zaslíbený břeh...

Přijímání:

- 7.Od kořenů po krupěj rosy v květu - přítomně, věčně Bohem vonící,
- v níž Krále zahrad, Stvořitele světů - vyzývají andělé i slavici...
8. Ať zahledění s tebou k vysokostem - rukou i písni zkypřujeme sad
- vezdejších dnů, ať nevědouce rostem, - na sebe, Boha chtějí a zpívat.
- 9.Matko, již láska obvěnila z kříže, mateřstvím novým, důvěrným jak dech,
- jež Boha s lidmi v pokrevnosti víže, rozpjato věky po všech národech.
- 10.Jež v mukách pod křížem jsi uslyšela, jak Syn zve lotra na nebeský kvas,
- bolestná chuť zsinaleho těla, jež z věčné smrti uzdravilo nás!
- 11.Komnato Božích snů a radování! - Svatební růže v jeho květnici!
- A první sklizni jeho vinobraní, - studánko Krísta vyvěrající...
- 12.Kdo pili z křestních vod a nad vodami - zář ducha spatřili se vznášet v tmách,
- ať trpělivi snesem sebe samy, - kdo zatěžujem vlastních křídel vzmach.

Závěr:

- 13.Ať všechno zapomenem kromě světla, - vrhající se ve tvou svobodu,
- ó lípo zpěvu, nikdy nedokvetlá, - sytící včelstva z rodu do rodu.
- 14.Dej krokům jistotu a pažím sílu, - až rozvalíš nám hradby vězení,
- z horečných dnů ať vykročíme k dílu, - jež samot blín ve víno promění!

„Ty, kterou Pán měl před počátkem díla“

text: Václav Renč (1911-1973); vybráno z básnického cyklu „Májová na strunách mříží“ 1944 /upraveno 2006
hudba: Petr Chaloupský OP (*1964) /2006

Vstup

1.Ty, kte-rou Pán měl před po-čát - kem dí - la co pí - seň
2.Od vě - ků sva - tá v mys - li Stvo - ři - te - le, ty vl - no

v srd - ci u - sta - no - ve - nu! Než mo - ře vzdul, již
de - chu, již se ves - mír vzňal z ne - by - tí v jsouc - no,

zro - ze - na jsi by - la, než trysk - ly prv - ní tryl - ky pra - me - nů.
ry - zí krá - so v tě - le, od vě - ků ži - vá vo - do v srd - ci skal.

Před evangeliem

- 3.Ty písni pahorků, ó Matko zpěvu, - ty struno Srdce Hospodinova,
- již z ní, sám sebe přeliv do nápěvu - jí světy tvoří, vtělen do Slova...
- 4.To pro tebe jím všechno učiněno, - to krví tvou šleh tvůrčí prochází,
- to z tebe svítá věcí tvar i jméno, - ó moci slova, řeko bez hrází!

Obětování:

- 5.Jabloni spásy, nachýlená k dětem, - a v písni ros a v šumu spodních vod
- zurčící jarem, obsypaná květem, - ač dávno všechna proměněna v plod...
- 6.Kdo toužíme jak vyschlá studna ve žních - vždy tryskat, napájet, ó žizni všech,
- kdo na korábu o zlomených stěžních - objevit plujem zaslíbený břeh...

Přijímání:

- 7.Od kořenů po krupěj rosy v květu - přítomně, věčně Bohem vonící,
- v níž Krále zahrad, Stvořitele světů - vyzývají andělé i slavici...
8. Ať zahledění s tebou k vysokostem - rukou i písni zkypřujeme sad
- vezdejších dnů, ať nevědouce rostem, - na sebe, Boha chtějí a zpívat.
- 9.Matko, již láska obvěnila z kříže, mateřstvím novým, důvěrným jak dech,
- jež Boha s lidmi v pokrevnosti víže, rozpjato věky po všech národech.
- 10.Jež v mukách pod křížem jsi uslyšela, jak Syn zve lotra na nebeský kvas,
- bolestná chuť zsinaleho těla, jež z věčné smrti uzdravilo nás!
- 11.Komnato Božích snů a radování! - Svatební růže v jeho květnici!
- A první sklizni jeho vinobraní, - studánko Krísta vyvěrající...
- 12.Kdo pili z křestních vod a nad vodami - zář ducha spatřili se vznášet v tmách,
- ať trpělivi snesem sebe samy, - kdo zatěžujem vlastních křídel vzmach.

Závěr:

- 13.Ať všechno zapomenem kromě světla, - vrhající se ve tvou svobodu,
- ó lípo zpěvu, nikdy nedokvetlá, - sytící včelstva z rodu do rodu.
- 14.Dej krokům jistotu a pažím sílu, - až rozvalíš nám hradby vězení,
- z horečných dnů ať vykročíme k dílu, - jež samot blín ve víno promění!